

Wtorek - 19.05.2020 - „Dzień wesołego balonika”

Temat: Dzień wesołego balonika.

Data: 19.05.2020 r.

Rodzice, dzieci podczas dzisiejszej aktywności będą oswajać się z emocją jaką jest smutek. Dowiedzą się, że każdy czasami płacze, a także że umiejętność pocieszania innych to bardzo ważna cecha dobrego kolegi.

Do zajęć należy przygotować: wydrukowane balony (Załącznik 2) lub przygotowane własnoręcznie schematyczne balony; nożyczki; wydrukowane karty pracy dla chętnych;

Propozycje aktywności:

1. Odczytujemy opowiadanie A. Borowieckiej pt. „Dzień wesołego balonika” pokazując ilustracje:

Wszystkie załączniki z zad. 1 (Źródło: prywatne zbiory z czasopisma Bliżej Przedszkola)

W poniedziałek rano, gdy nikt nie ma na nic ochoty, na dzieci w przedszkolu czekała przemiła niespodzianka. Pani Marta ogłosiła ten dzień Dniem Wesołego Balonika i wręczała każdemu w progu kolorowy balon z uśmiechniętą minką, dyndający radośnie na czerwonej wstążeczce. Od razu wszystkim zrobiło się miło i nikt już więcej nie płakał, że nie chce dziś zostać w przedszkolu. Nawet mała Ninka, która zwykle w poniedziałek zalewała się łzami i nie chciała puścić ręki mamy, ochocho chwyciła swój balonik i pobiegła sprawdzić, czy wszystkie dzieci mają takie same.

Okazało się, że największy balon dostał Zbyś. Był z tego powodu bardzo dumny. Usiadł na środku sali, by każdy mógł go zobaczyć, i pociągał energicznie czerwoną wstążeczką. Jego balon miał szeroki uśmiech. Zbyś z tej radości wyglądał dokładnie tak samo. Nie czekając ani chwili dłużej, wszystkie dzieci zaczęły się bawić, a baloniki latały po sali niczym kolorowe motyle po łące. Lecz po pewnym czasie wesołe śmiechy przerwał suchy trzask i wkoło zrobiło się cicho jak makiem zasiał. Wszystkie przedszkolaki chwyciły w ręczki baloniki, tylko jeden Zbyś stanął nad skrawkami swojego, które leżały rozrzucone na dywanie. Straszna złość szarpnęła chłopcem. - To niesprawiedliwe! - krzyknął Zbyś, tupiąc nóżkami. A potem, gdy złość mu minęła, zrobiło mu się strasznie smutno, gdyż tylko on jeden został bez balonika.

W jednej chwili po policzkach Zbysia potoczyły się rzęsiste łzy, a jego bródka trzęsa się od szlochania.

– Czym ja się teraz będę bawił? – zapłakał zrozpaczony biedaczek, po czym usiadł bezradnie na podłodze i schował zapłakaną buzię w dłoniach.

Lecz nagle jakaś mała ciepła rączka dotknęła jego ramienia. Zbyś spojrział jednym okiem, rozdziawiając palce i ujrzał przed sobą Henia. Chłopiec kucał obok, trzymając przed sobą swój mały balonik. Najpierw nic nie mówił, gdyż był najbardziej nieśmiały ze wszystkich dzieci, ale w końcu zebrał się w sobie i cichym głosikiem powiedział:

- Jeśli chcesz, możesz bawić się ze mną moim balonem.

Zbyś odstonił zapłakaną buzię, a na jego twarzy pojawił się niewielki uśmiech.

- Naprawdę możemy bawić się razem? – spytał z niedowierzaniem.

- Tak, no proszę – odparł Henio, trącając swój balon do Zbysia.

Dobry humor wstąpił w Zbysia niczym sprężone powietrze w nadmuchane wesołe baloniki. Chłopcy bawili się razem aż do podwieczorka, a następnego dnia Zbysio przyniósł do przedszkola dwa balony, jeden dla siebie i jeden dla Henia. Przez kolejne dni razem bawili się klockami i zbudowali wielkie lotnisko, bo okazało się, że obaj chcieliby w przyszłości zostać pilotami. A potem byli już nierozłączni i zostali najlepszymi kolegami. Gdyż nic tak nie scala przyjaźni jak pomoc w nieszczęśliwej sytuacji. ■

Po odczytaniu zadajemy pytania:

- *Co pani Marta ogłosiła w przedszkolu?*
- *W jakim humorze Zbysiu przyszedł do przedszkola?*
- *Co się stało z balonikiem Zbysia?*
- *Jak Zbysiu czuł się po pęknięciu balonika?*
- *Dlaczego się rozplakał?*
- *Jak Henio pomógł Zbysiovi?*

2. Wracamy do powyższych ilustracji i nazywamy uczucia Zbysia, wskazując kolejno na każdą ilustrację. To dobra okazja do tego, by porozmawiać o *emocjach, uczuciach, a także o tym, że W PŁACZU NIE MA NIC ZŁEGO, że każdemu z nas czasem jest smutno, każdy z nas boi się czegoś, a także każdy z nas czasem płacze.* Na koniec podkreślamy postawę Henia (kolegi Zbysia), zwracając uwagę na fakt, że *umiejętność pocieszania innych to bardzo ważna cecha dobrego kolegi.*

3. Stajemy naprzeciwko siebie i wykonujemy określone ruchy do słów rymowanki: „Ja i mój przyjaciel” A. Włoch. Zabawę można powtórzyć.

Ja i mój przyjaciel zgodnie się bawimy,

wskazujemy na siebie, a potem na dziecko

układać klocki niezwykle lubimy.

dłonie ściśnięte w pięść układamy naprzemiennie jedną na drugiej,

tworząc wspólną wieżę

Gdy jest mi smutno i bardzo źle,

robimy smutno minę i kręcimy przecząco głowami

ty mnie pocieszasz, przytulasz się.

przytulamy się

A kiedy humor wspaniały mam,

uśmiechamy się i kiwamy głowami

śmiejesz się ze mną: hi, hi, ha, ha.

śmiejemy się z przesadną artykulacją, trzymając za brzuchy

4. Drukujemy balony i je rozcinamy (Załącznik 2 - poniżej) lub przygotowujemy własnoręcznie (wycinamy, rysujemy buzię schematycznie na wzór wysłanego załącznika). Balony rozkładamy na podłodze w rozsypce. Tańczymy dowolnie do wesołej melodii: <https://www.youtube.com/watch?v=Sneud1Aw99A>

Na przerwę w muzyce wywołujemy jeden kolor, np. *czzerwony*. Dziecko podchodzi do konkretnego balonika. Wtedy mówimy: czerwony balon jest zadowolony, wraz z dzieckiem naśladujemy to uczucie. Po chwili wracamy do zabawy przy muzyce. Wywołując kolor i emocję, posługujemy się kartonikami z obrazkami balonów (czarny jest trochę niewyraźny - zdziwiona mina).

5. Pobawimy się w odgrywanie scenek dramatycznych. Będziemy odgrywać zaproponowane zdarzenie. Drugie ma zadanie okazać mu wsparcie i je pocieszyć. Raz my jesteśmy osobą potrzebującą wsparcia, a dziecko nas wspiera, kolejnym razem jest na odwrót. Odczytujemy treść zdarzenia, które będzie odgrywane:

- dziecko biegło, przewróciło się, stukło kolano i płacze;

- dziecko bawiło się różnymi zabawkami i gdzieś zgubiło swojego ulubionego misia;

- ulubiona koleżanka/kolega dziecka wyjeżdża na długie wakacje i długo nie będą się widzieć;

- dziecko miało iść na urodziny kolegi, lecz zachorowało i musi zostać w domu itp.

Zwracamy uwagę na wykonywane przez dzieci gesty oraz zachęcamy do swobodnych wypowiedzi.

***BONUS dla chętnych:

- karty pracy poniżej (Załącznik 3,4).

Udanej zabawy!

Wychowawca gr. I,

Anna Drabik

Załącznik 2 (Źródło: prywatne zbiory z czasopisma Bliżej Przedszkola)

Zał. 3 (Źródło: prywatne zbiory z czasopisma Blżej Przedszkola)

Rysuj palcem trasę prowadzącą od pierwszego balonu. Narysuj na nim wzór taki jak na końcu trasy, a potem pokoloruj balon. To samo powtórz z następnymi balonami.

Popraw po śladzie pierwszy balon. Pozostałe balony uzupełnij o brakujące elementy, aby wyglądały tak samo jak pierwszy.

Imię i nazwisko: .....

- Narysuj w paczce coś, co rozweseli twój smutnego kolegę lub twoją smutną koleżankę. Daj mu (jej) ten obrazek.

złość

smutek

radość